

[Jytte Andersen]

Auken havde stort set passet sig selv siden hun var to år. Sådan hørte jeg det i hvert fald.

Vi har forskellige udgangspunkter. Min barndom er faktisk, at jeg har været i daginstitutioner. Jeg føler ikke, at min barndom har været hugget fra mig, selv om jeg har været i daginstitutioner stort set hele mit liv. Det kan være, der er nogle, der mener, jeg har taget skade af det. Det skal jeg overlade til andre at afgøre. Det var nu kun en bemærkning til fru Margrete Auken.

Jeg sad egentlig og lyttede til fru Inger Stilling Pedersen, og jeg ville meget gerne gå ind på tankegangen.

Jeg tror, at fru Inger Stilling Pedersen har ret i, at der er mange forældre, der meget varmt ønsker at være mere sammen med deres børn, når de er helt små. Det vil vi meget gerne have konkretiseret sammen med Kristeligt Folkeparti, og det er derfor, jeg spørger: Hvordan forestiller fru Inger Stilling Pedersen sig, at vi kan sikre et system, som gør, at både faderen og moderen får den mulighed? Er det noget med en længere barselorlov? Er det noget med en større lønkomensation? Er det det, der formentlig er årsagen til, at mange fædre ikke tager barselorlov?

Er det sådan nogle tanker, der ligger bag det, fru Inger Stilling Pedersen siger? Eller er det alene et spørgsmål om den løn, vi har snakket meget om denne eftermiddag, nemlig forældre-lønnen, hvor pengene skal følge børnene og der i realiteten ikke er nogen valgmuligheder? Er der nogle ting i Kristeligt Folkepartis tankegang, der går på en længere barselorlov med sikkerhed for, at den benyttes både af faderen og moderen? Det vil vi meget gerne snakke om.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti ser gerne, at man finder en fornuftig løsning vedrørende f.eks. de to første år. Vi mener ikke, at man kan tvinge fædrene. Jeg tror, at tiden vil arbejde for det. Vi ved, at der er mange fædre, der er meget interesseret i deres børn. Jeg tror, at det at tvinge vil være en dårlig løsning. Men kan man give nogle muligheder? Jeg ser gerne en længere barselorlov, op til et par år.

Det må ikke være sådan, at de, der ikke kan holde barselorlov, altså de, der ikke har været på arbejdsmarkedet, ingenting får. Det, vi øn-

sker, er, at der skal være ligestilling imellem de forskellige. Det vil spare samfundet for mange penge, sygeudgifter og meget andet, og man vil undgå stressede mødre og fædre.

Vi kan se på de første år og tage fat på dem og så udvide efter behov. Det dér med at tvinge fædrene tror jeg ikke på, men vi kan arbejde på det. Det er noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes, det er interessant, at både fru Jytte Andersen og fru Inger Stilling Pedersen bringer emnet om forlænget barselorlov på bane. Det er interessant ud fra den synsvinkel, at vi godt kan have den holdning inden for de forskellige politiske partier, at sådan bør det være.

Jeg synes godt, at man i denne sammenhæng kan påpege – med al mulig risiko for, at folk vil falde over mig med, at nu skal vi undersøge noget igen; men det er faktisk ikke det værste grundlag, man kan tackle politiske beslutninger på, at få en eller anden form for beslutningsgrundlag undersøgt – at vi faktisk ikke aner, hvad småbørnsforældrene ønsker. Vi aner ikke, om småbørnsforældrene ønsker forlænget barselorlov. Vi aner ikke, om småbørnsforældrene, især fædrene, ønsker at tage deres del af barselorloven.

Lad os prøve at finde ud af det, og lad os så finde ud af, hvordan vi politisk kan opfylde det, hvis det er et ønske.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Til fru Kirsten Lee vil jeg sige, at vi ved da lidt om, hvad småbørnsforældrene ønsker.

Der hersker ikke nogen tvivl om, at småbørnsforældrene ønsker to ting. Den ene ting er en sikker, tryk tilværelse for deres børn, og at forældrene kan være sammen med deres børn. Den anden ting er, at forældrene kan skaffe den økonomi, der skal til for at få et familieliv til at hænge sammen. Det er de to ting, der er basale ønsker.

Nu er Danmark jo ikke et helt isoleret land i verden. Der er en verden omkring os, som vi kan se på, og den er ikke så forskellig. F.eks. har de i Sverige omsorgsdage for børn og har en politik i den retning, og man kan se, at småbørnsforældre i vid udstrækning gør brug af det.